

Co jsem tě spatřil, věř mi že
žiju jen v stavu beztlíže,
i ve spaní
se mi zdá,
že létám.
Dneska jsem jako vyměněn,
ze všeho kolem vnímám jen,
že tvé jméno stále
do všech svých vět stále vplétám.

Klaudie,
tvá pleť je jako porcelán.
Klaudie,
jsi zámek a já kastelán.
Má duše je rozervaná na dranc,
potácím se, ztěží držím balanc,
Klaudie,
mě to snad zabije,
ach mordie.

Klaudie,
stále jsem sbírkou nejistot.
Klaudie,
snažím se najít pevný bod
a zatím mě tlačí malé boty,
kde jsou ty časy, kdy jsem přeskakoval ploty?
Klaudie,
mě to snad zabije.

Na zvony chtěl bych vyzvánět,
ať se to doví celý svět,
že pro tebe
srdcem svým
jen tepu.
A chtěl bych si tě naklonit,
slunce svým leskem zaclonit,
jenom kvůli Tobě
věnuji se stepu.

Klaudie,
tvá pleť je jako porcelán.
Klaudie,
jsi zámek a já kastelán.
Má duše je rozervaná na dranc,
potácím se, ztěží držím balanc,
Klaudie,
mě to snad zabije,
ach mordie.

Klaudie,
stále jsem sbírkou nejistot.
Klaudie,
snažím se najít pevný bod
a zatím mě tlačí malé boty,
kde jsou ty časy, kdy jsem přeskakoval ploty?
Klaudie,
mě to snad zabije.